

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2727/2020
19.11.2020. година
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа Зоран Живановић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство одбране, коју заступа Војно правобранилаштво, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж1 112/16 од 03.11.2017. године, исправљеног решењем истог суда од 27.12.2017. године, у седници већа одржаној дана 19.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ решење Вишег суда у Београду Гж1 112/16 од 03.11.2017. године исправљено решењем истог суда од 27.12.2017. године и предмет враћа другостепеном суду на поновни поступак.

Образложење

Решењем Другог општинског суда у Београду П1 235/94 од 12.05.2003. године утврђено је да поступак у овом спору мирује од 12.05.2003. године. Решењем Другог општинског суда у Београду П1 235/94 од 13.10.2003. године утврђено је да се тужба коју је поднела тужилја АА из ... против туженог Државна заједница СЦГ ради поништаја одлуке сматра повученом.

Решењем Вишег суда у Београду Гж1 112/16 од 03.11.2017. године, исправљеним решењем истог суда од 27.12.2017. године, одбачена је као недозвољена жалба тужиље изјављена против решења Другог општинског суда у Београду П1 235/94 од 12.05.2003. године и П1 235/94 од 13.10.2003. године. Истим решењем у ставу другом изреке одређено је да се Првом основном суду у Београду враћа спис П1 718/15 ради допуне поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену благовремено је изјавила ревизију тужилја због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку на основу члана 400. став 3. и 4. и 386. Закона о парничном поступку („Службени лист СФРЈ“ бр. 4/77 са изменама и допунама) и налази да је ревизија дозвољена и основана.

Према стању из списка тужила је поднела тужбу ради утврђења ништавости одлуке Дисциплинске комисије Министарства одбране РС бр. .. од 08.05.1992. године којим је тужили изречена мера престанка радног односа и враћања на раније радно место. Решењем првостепеног суда од 12.05.2003. године одређено је мировање поступка а решењем истог суда од 13.10.2003. године одређено је повлачење тужбе јер у року од четири месеца од дана мировања поступка није стављен предлог за наставак поступка. Решење о повлачењу тужбе је достављено тужили преко огласне табле суда. Тужила је пуномоћјем, овереним у Илиноису 16.01.2015. године овластила адвоката Зорана Живановића да изврши увид у предметне списе а затим новим пуномоћјем за заступање у овој парници. Решењем Првог основног суда у Београду П1 718/15 од 27.11.2015. године укинута је клаузула правноснажности стављена 30.11.2003. године на решење Другог општинског суда у Београду П1 235/94 од 13.10.2003. године. Решењем Првог основног суда у Београду П1 718/15 од 24.07.2018. године, исправљеним решењем истог суда од 13.05.2020. године одбијен је захтев тужиле да се стави ван снаге клаузула о правноснажности на решење Другог општинског суда у Београду П1 235/94 од 12.05.2003. године.

Побијаним решењем другостепени суд је одбацио као недозвољену жалбу тужиле на решење о мировању поступка и повлачењу тужбе применом члана 367. Закона о парничном поступку („Службени лист СФРЈ“ бр. 4/77...35/91) са образложењем да су оба решења оглашена правноснажним. Примењеном одредбом члана 367. Закона о парничном поступку је прописано да ће неблаговремену, непотпуну или недозвољену жалбу одбацити другостепени суд решењем, ако то није учинио првостепени суд (члан 358.). Према члану 358. став 3. Закона о парничном поступку жалба је недозвољена ако је жалбу изјавило лице које није овлашћено за подношење жалбе, или лице које се одрекло или је одустало од жалбе, или ако лице које је изјавило жалбу нема правног интереса за подношење жалбе.

По оцени Врховног касационог суда побијана одлука је заснована на битној повреди одредаба парничног поступка из члана 354. став 2. тачка 13. Закона о парничном поступку и члана 354. став 1. због погрешне примене члана 367. истог закона што је било од утицаја на доношење законите и правилне одлуке. Недовољни су, нејасни и противурочни разлози побијане одлуке о недозвољености поднете жалбе. Наиме, другостепени суд констатује у образложењу одлуке да је укинута клаузула правноснажности на решење о повлачењу тужбе а затим оцењује жалбу недозвољеном и одбацује је, јер су побијана решења оглашена правноснажним. У исто време о предлогу тужиле из поднеска тужиле примљеним пред Првим основним судом у Београду 12.11.2015. године за укидање клаузуле правноснажности на решење о мировању поступка од 12.05.2003. године није било одлучено. Други законски разлози за оцену недозвољености жалбе не произилазе из образложења побијане одлуке, нити списка услед чега је другостепено решење морало бити укинута.

У поновном поступку другостепени суд ће отклонити указане неправилности, испитати благовременост, потпуност и дозвољеност и по потреби основаност жалбе на побијана првостепена решења а затим донети правилну и на закону засновану одлуку.

Са изнетих разлога, одлучено је као у изреци решења на основу члана 394. став 1. у вези члана 400. став 4. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић